

איזהו נשך פרק המישי בבא מציעא

מי סה דרב פפא

כז א מיי פ"ז מלכות
מלוה ולוה הלכו ו
וע"ש טו"ש י"ד ס"י
קעד ספיק ד :

כז ב מיי"ה הלכה ד
וע"י כספיה וכו' וכו'
שנה סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז ג מיי"ה הלכה ו
סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז ד מיי"ה טו"ש
סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז ו מיי"ה טו"ש
סנה ש טו"ש :

כז ז מיי"ה פ"ז סה
סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז ח מיי"ה סה
סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז ט מיי"ה פ"ז מהל'
מלוה ולוה הלכה ו
וע"י סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז י מיי"ה פ"ז מהל'
מלוה ולוה הלכה ו
וע"י סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז י"א מיי"ה פ"ז מהל'
מלוה ולוה הלכה ו
וע"י סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז י"ב מיי"ה פ"ז מהל'
מלוה ולוה הלכה ו
וע"י סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז י"ג מיי"ה פ"ז מהל'
מלוה ולוה הלכה ו
וע"י סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז י"ד מיי"ה פ"ז מהל'
מלוה ולוה הלכה ו
וע"י סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז י"ה מיי"ה פ"ז מהל'
מלוה ולוה הלכה ו
וע"י סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז י"ו מיי"ה פ"ז מהל'
מלוה ולוה הלכה ו
וע"י סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז י"ז מיי"ה פ"ז מהל'
מלוה ולוה הלכה ו
וע"י סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז י"ח מיי"ה פ"ז מהל'
מלוה ולוה הלכה ו
וע"י סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

כז י"ט מיי"ה פ"ז מהל'
מלוה ולוה הלכה ו
וע"י סנה ש טו"ש
י"ד ס"י קעד ספיק ד :

והלכתא כרב חמא. אור"ה הלכתא נמי כר"י בטרשא מדקאמר
לקמן (דף סח.) לית הלכתא כטרשא דפפוגא מכלל
דבדקי הוי הלכתא והא דנקב הכא הלכתא כרב חמא לא אהא
לאשמועינן אלא לרפוקי דרב פפא והיינו טעמא דר"ל לא שרי אלא בדלא
קן אכל רב פפא ורב פפא חמא איירי
אפילו ככל רב פפא או כשבער קבוע דהוי
קקן ורב פפא אשיטיא לרב נחמן
קאי דאשאי הכא דקן לה ולא גרסי'
במילתא דרב פפא טרשא דידי והאי
שרי דמשמע לישנא דודאי דיוטר שרי
מורב נחמן אלא גרסינן טרשא דידי
שרי והי גרס ליה איכא למימר
דלסברא דרב פפא דלא אילן במר טקח
שרי טפי אכל לפי האמת דרב נחמן
שריא ורב פפא אסור וכן פסק רב
האי גלון בשער מ"ב הלכתא כטרשא
דרב נחמן [א] אף פירש טרשא דר"י
בע"א ממה שאט מפרשים :

רב הונא אמר מוכר אוכל פירות
ס' ולא רטו לפרש לוקח אוכל
פירות וכדאמר ליה ארעא קנייה לך
מעכשיו וזוי ליהוי הלוואה נבד
כדבסנות דלמחני קימי דתחני
הבא מעות וטול את שך ומשמע
לכו וטול את שך זכי את שך וקני
מקדך דע"י הבאת מעות קני מעשה
או למפרע ולא משמע לכו טול את
שך שכבר קנית אלא שבותרת
משכן גשאר צדו : **ר"ל** תמכרס
אלא לי בדמיס הללו אסור. מה
שפירש בקונטרס פסק לו דמיס
מועטין להסוף על מעות הללו
להעמידה צדו אם בא למוכרה משום
דלאו אורחא דמילתא הוא שימחול
לו לגמרי בדמי הלוואה דלמה יעשה
קן דטוב לו שחאא בותרת משכון
שיפרה מתי שירלה ובחנם פירש כן
דבלאו חוספת דמיס פוסק עמו
להצמיחה צדו אם בא למוכרה
דכשידמוק אורחו מלוה ממשותיו ע"כ
יהא זקוק לפדותה או למוכרה ור"ה
אחי אסרינן הכא והא תנן *לקמן
(ד' סה.) הלווה על שרה ור"ל אם
אי אהה טולן לי מכלן ועד ג' שנים
הרי היא שלי הרי היא שלו ומסתמא
איירי בלוקח בפחות משויה וכן משמע
בגמרא (לקמן סו.) דקאמר לאחר מתן
מעות לא קנה אלא כנגד מעותיו ור"ל
דלמאי דמוקי לה (ה) מעכשיו א"ש דלא
הויא הלוואה ואפילו למחן דמוקי לה
בלא מעכשיו מ"מ התם הלוה היה
יסל למכור מן הטהרה לאחר כנגד
המלוה וליקח לעלות המותר וכשאו
מניחו לו טולה אינו עושה משום רבית
אלא מילתא בעלמא הוא דעבר ("מלוה לגביה) שמחלו לו בהתם :

רבשיהדין לי מעות החזירים לי אסור. דלא כרבי יהודה ולא דמי
למשכנתא בלא נכיתא (לקמן ד' סו.) דהכא אם לא יפדה
אין זה מלוה אלא מכר אבל משכנתא יכולים לעולם לפדות או הוא או
יורשיו אבל כהן כהן נהי דהוא יסול לפדות יורשיו אין יסולין לפדות :
פסומי

והלכתא כרב חמא **והלכתא** *כרבי אלעזר
והלכתא כרבי ינאי דאמר *מה לי הן ומה
לי דמיהן : **מתני'** מוכר לו את השדה
ונתן לו מקצת דמים ואמר לו אימתי שתרצה
הבא מעות וטול את שלך, ואסור. הלווה על
שדה ואמר לו אם אי אתה נותן לי מבאן
ועד שלש שנים הרי היא שלי הרי היא שלו
וכך היה ברתום בן ויגין עושה ע"פ חבמים :
גמ' מי אוכל פירות? **רב** הונא אמר מוכר
אוכל פירות **רב** ענן אמר משלשין את
הפירות, ולא פליגי **נא** דאמר **לבי** מיתית
לבי דאמר **לבי** מעכשיו **תני**
רב ספרא "ברבית דבי רבי היא" **פעמים**
ששניהם מותרין **פעמים** ששניהם אסורין
ופעמים שהמוכר מותר ולוקח אסור **ופעמים**
שהלוקח מותר ומוכר אסור **ענין** רבא בתריה
פעמים ששניהם מותרין דאמר ליה קני
בשיעור וזו, **פעמים** ששניהם אסורין דא"ל
לבי מיתית קני מעכשיו **ופעמים** מוכר מותר
ולוקח אסור דאמר ליה לבי מיתית קני
פעמים שהלוקח מותר ומוכר אסור דאמר
ליה קני מעכשיו, וזוואי ליהו הלוואה נבד
מין חמא שניהם אסורין אמר **רב** הונא
בריה דרב יהושע **כלא** כרבי יהודה דאי
רבי יהודה הא אמר *גד אחד ברבית
מותר : **ומשנן** דרביה, ומשנן לו שדה, ואמר
לו **לכשתרצה** למוכרם לא תמכרם **אלא**
לי בדמיס הללו אסור, **בשיניהן** מוחל **מאן**
תנא בדמים הללו אסור אמר **רב** הונא
בריה דרב יהושע **כלא** כרבי יהודה דאי רבי
יהודה האמר **גד** אחד ברבית מותר :
ומכר לו בית, מכר לו שדה, ואמר לו **לכשיהיו**
לי מעות החזירים לי אסור **לכשיהיו** לך מעות
אחרים לך מותר **מין חמא** אמר **רב** הונא
בריה דרב יהושע **כלא** כרבי יהודה דאי רבי
יהודה האמר **גד** אחד ברבית מותר, **מאי**
שנא רישא **ומ"ש** ספרא אמר **בבא** (רישא)
דלא א"ל מיעותיה) **ספרא** דא"ל **כו** עתיה :
הוא גמרא דובין ליה ארעא לחבריה שלא
באדירות, חווייה דהיה קא עציב, אמר ליה
אמאי עציבת, אי טרפו לה מינך מגבינא
לך שופרא שברא ופירי, אמר אמימר
פסומי

וסלכתא כר' אלעזר דרביה קולא יולאה דיינין : **מתני'** ה"ג
במתני' מכר לו את השדה ונתן לו מקצת דמים וחמא לו אימתי
שתרצה הבא מותר המעות שעליך וטול קדה שלך : **אסור** - לעשות
קן עוקף **דלמא** ליה לבי מיתית מותר המעות קנה מעכשיו לפיכך -
אסור לעשות קן **אם** יחל מעכשיו -
פירות בתוך קני מעכשיו **אם** לא יחל מעכשיו
נמלא ששדה קטייה קטייה לו מיום המכר
וזה אכל הפירות בשכר המתנת
מעשיו, **אם** יחל לקח פירות
מעכשיו שמה לא יצו מותר המעות
ויחזור לו זה מה שקיבל ונמלא שלא
היתה שדה קטייה לו דהא לבי מיתית
קני מעכשיו אמר ליה הלא לא אייתי,
ומעות הראשונות כמלוה בעלמא היו
אלא מול זה אכל פירות בשכרו :
גמ' מי אוכל פירות. מכר וקבל
מקלמא, מי אוכל פירות בתוך קן :
מוכר אוכל פירות. לקמיה מוקי לה
שפיר כדמפרש ולא פליגי קו :
משלשין. מפיקין אורחו ביד שליט:
נא יגמור קקחו יתנם ללוקח **נא**
לא יחזיר המוכר מה שקיבל ויטול
פירותיו : **הא** דאמר ליה לבי מיתית
קני. מוכר אוכל פירות שאין השדה
קטייה לו אלא מכלן ולהבא, ועד
השאל יודיה אכל : **הא** דאמר לבי
מיתית קני מעכשיו. אין זה אלא
תנאי שאם יקיים תנאו יהא השדה
קטייה לו מן היום, ושאם קיים תנאו
נמלא שאכל המוכר פירות של לוקח
עד עכשיו בשכר המתנת מעשיו :
תני רב ספרא. ולא היה מפרש
במשנה מתי שניה מותרין ומתי
אסורין ופי' רבא מסבירא : קני
מהשאל כשיעור וזו. והשאר לבי
מיתית קני. **אם** אוכל פירות קרקע
המוגיב לדמים שנתן והמכר אוכל
השאר : **לבי** מיתית קני. הכל מעכשיו
שניס אסורין כדפרשית לעיל : **לבי** -
מיתית קני ; עד דמיתית, שדה של מוכר
הוא : קני מעכשיו, וזוי ליהו סלואס
גבך. כיון דלוקחיה מעכשיו הרי היא
של לוקח, ואם יחל מוכר פירות,
בשכר המתנת מעות יאכלס : **גד**
אמר. **דלמא** אחי ליה רבית, **דלמא**
לא אחי כגל. אם מוכר אוכלס **גל**
גמר לוקח מקחו אין כחו דרביה, **מכר**
יש כחו דרביה, הלכך **דלא** כרבי יהודה,
אבל שפיר קחני מוכר מותר ולוקח
אסור, לוקח מותר מוכר אסור אחי
רבי יהודה מודה, דהתם, ודאי איכא
רבית, דכי **אמר** לבי מיתית קני,
אין לו עכשיו בה כלום ואפילו גמר
הלכך פירי **למא** רבית **כו** חלני

[עליל סה]
[מחוק ו]
[עליל סו.]

מקדך דע"י
הבאת מעות קני מעשה
או למפרע ולא משמע לכו טול את
שך שכבר קנית אלא שבותרת
משכן גשאר צדו : ר"ל תמכרס
אלא לי בדמיס הללו אסור. מה
שפירש בקונטרס פסק לו דמיס
מועטין להסוף על מעות הללו
להעמידה צדו אם בא למוכרה משום
דלאו אורחא דמילתא הוא שימחול
לו לגמרי בדמי הלוואה דלמה יעשה
קן דטוב לו שחאא בותרת משכון
שיפרה מתי שירלה ובחנם פירש כן
דבלאו חוספת דמיס פוסק עמו
להצמיחה צדו אם בא למוכרה
דכשידמוק אורחו מלוה ממשותיו ע"כ
יהא זקוק לפדותה או למוכרה ור"ה
אחי אסרינן הכא והא תנן *לקמן
(ד' סה.) הלווה על שרה ור"ל אם
אי אהה טולן לי מכלן ועד ג' שנים
הרי היא שלי הרי היא שלו ומסתמא
איירי בלוקח בפחות משויה וכן משמע
בגמרא (לקמן סו.) דקאמר לאחר מתן
מעות לא קנה אלא כנגד מעותיו ור"ל
דלמאי דמוקי לה (ה) מעכשיו א"ש דלא
הויא הלוואה ואפילו למחן דמוקי לה
בלא מעכשיו מ"מ התם הלוה היה
יסל למכור מן הטהרה לאחר כנגד
המלוה וליקח לעלות המותר וכשאו
מניחו לו טולה אינו עושה משום רבית
אלא מילתא בעלמא הוא דעבר ("מלוה לגביה) שמחלו לו בהתם :

מכר לו בית, מכר לו שדה, ואמר לו לכשיהיו לי מעות החזירים לי אסור לכשיהיו לך מעות אחרים לך מותר

מכר וקבל מקלמא, מי אוכל פירות בתוך קן : מוכר אוכל פירות. לקמיה מוקי לה שפיר כדמפרש ולא פליגי קו : משלשין. מפיקין אורחו ביד שליט: נא יגמור קקחו יתנם ללוקח נא לא יחזיר המוכר מה שקיבל ויטול פירותיו : הא דאמר ליה לבי מיתית קני. מוכר אוכל פירות שאין השדה קטייה לו אלא מכלן ולהבא, ועד השאל יודיה אכל : הא דאמר לבי מיתית קני מעכשיו. אין זה אלא תנאי שאם יקיים תנאו יהא השדה קטייה לו מן היום, ושאם קיים תנאו נמלא שאכל המוכר פירות של לוקח עד עכשיו בשכר המתנת מעשיו : תני רב ספרא. ולא היה מפרש במשנה מתי שניה מותרין ומתי אסורין ופי' רבא מסבירא : קני מהשאל כשיעור וזו. והשאר לבי מיתית קני. אם אוכל פירות קרקע המוגיב לדמים שנתן והמכר אוכל השאר : לבי מיתית קני. הכל מעכשיו שניס אסורין כדפרשית לעיל : לבי - מיתית קני ; עד דמיתית, שדה של מוכר הוא : קני מעכשיו, וזוי ליהו סלואס גבך. כיון דלוקחיה מעכשיו הרי היא של לוקח, ואם יחל מוכר פירות, בשכר המתנת מעות יאכלס : גד אמר. דלמא אחי ליה רבית, דלמא לא אחי כגל. אם מוכר אוכלס גל גמר לוקח מקחו אין כחו דרביה, מכר יש כחו דרביה, הלכך דלא כרבי יהודה, אבל שפיר קחני מוכר מותר ולוקח אסור, לוקח מותר מוכר אסור אחי רבי יהודה מודה, דהתם, ודאי איכא רבית, דכי אמר לבי מיתית קני, אין לו עכשיו בה כלום ואפילו גמר הלכך פירי למא רבית כו חלני

מכר לו בית, מכר לו שדה, ואמר לו לכשיהיו לי מעות החזירים לי אסור לכשיהיו לך מעות אחרים לך מותר

מכר וקבל מקלמא, מי אוכל פירות בתוך קן : מוכר אוכל פירות. לקמיה מוקי לה שפיר כדמפרש ולא פליגי קו : משלשין. מפיקין אורחו ביד שליט: נא יגמור קקחו יתנם ללוקח נא לא יחזיר המוכר מה שקיבל ויטול פירותיו : הא דאמר ליה לבי מיתית קני. מוכר אוכל פירות שאין השדה קטייה לו אלא מכלן ולהבא, ועד השאל יודיה אכל : הא דאמר לבי מיתית קני מעכשיו. אין זה אלא תנאי שאם יקיים תנאו יהא השדה קטייה לו מן היום, ושאם קיים תנאו נמלא שאכל המוכר פירות של לוקח עד עכשיו בשכר המתנת מעשיו : תני רב ספרא. ולא היה מפרש במשנה מתי שניה מותרין ומתי אסורין ופי' רבא מסבירא : קני מהשאל כשיעור וזו. והשאר לבי מיתית קני. אם אוכל פירות קרקע המוגיב לדמים שנתן והמכר אוכל השאר : לבי מיתית קני. הכל מעכשיו שניס אסורין כדפרשית לעיל : לבי - מיתית קני ; עד דמיתית, שדה של מוכר הוא : קני מעכשיו, וזוי ליהו סלואס גבך. כיון דלוקחיה מעכשיו הרי היא של לוקח, ואם יחל מוכר פירות, בשכר המתנת מעות יאכלס : גד אמר. דלמא אחי ליה רבית, דלמא לא אחי כגל. אם מוכר אוכלס גל גמר לוקח מקחו אין כחו דרביה, מכר יש כחו דרביה, הלכך דלא כרבי יהודה, אבל שפיר קחני מוכר מותר ולוקח אסור, לוקח מותר מוכר אסור אחי רבי יהודה מודה, דהתם, ודאי איכא רבית, דכי אמר לבי מיתית קני, אין לו עכשיו בה כלום ואפילו גמר הלכך פירי למא רבית כו חלני